

Naziv pravnog akta EU: Uredba Vijeća (EZ-a) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda

CELEX broj: 32006R0510

Prevod:

Lingvistička redakтура:

Stručna redakтура:

Pravna redakтура:

UREDBA VIJEĆA (EZ-a) br. 510/2006

od 20. ožujka 2006.

o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 37.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

s obzirom na sljedeće:

(1) Proizvodnja, izrada i distribucija poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda imaju važnu ulogu u gospodarstvu Zajednice.

(2) Treba poticati raznolikost poljoprivredne proizvodnje, kako bi se postigla bolja ravnoteža između ponude i potražnje na tržištu. Promicanje proizvoda koji imaju određene osobine moglo bi značajno doprinijeti ruralnom gospodarstvu, posebno u područjima s manjim mogućnostima ili u udaljenim područjima, poboljšanjem prihoda poljoprivrednika i zadržavanjem ruralnog stanovništva na tim područjima.

(3) Sve veći broj potrošača u svojoj prehrani pridaje veću važnost kvaliteti prehrambenih proizvoda nego njihovoj količini. Ova potraga za specifičnim proizvodima generira potražnju za poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima čije se zemljopisno podrijetlo može identificirati.

(4) S obzirom na široku raznolikost proizvoda koji se nude na tržištu i na mnoštvo informacija o tim proizvodima, potrošaču se moraju pružiti jasne i sažete informacije o podrijetlu proizvoda, kako bi mu se omogućio najbolji izbor.

(5) Označavanje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda podliježe općim pravilima propisanim u Direktivi 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na označavanje, prezentaciju i reklamiranje prehrambenih proizvoda². Za poljoprivredne i prehrambene proizvode koji dolaze iz definiranog zemljopisnog područja moraju se, zbog njihove specifične prirode, usvojiti posebne dodatne odredbe, koje od proizvođača zahtijevaju da na ambalaži upotrebljavaju odgovarajuće oznake ili simbole Zajednice.

Upotreba ovih simbola i oznaka morala bi postati obvezna u oznakama Zajednice, da bi, na jednoj strani, potrošači mogli bolje upoznati tu kategoriju proizvoda i s njima povezana jamstva, te da bi se, na drugoj strani, omogućila lakša identifikacija ovih proizvoda na tržištu kako bi se olakšale kontrole. Poslovnim subjektima treba omogućiti razuman rok za prilagodbu ovoj obvezi.

¹ Još nije objavljeno u Službenom glasniku

² Sl. gl. L 109, 6.5.2000., str. 29. Direktiva kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 2003/89/EZ (Sl. gl. L 308, 25.11.2003., str. 15.).

(6) Potrebno je oblikovati pristup Zajednice u odnosu na oznake podrijetla i zemljopisne oznake. Okvir koji čine pravila Zajednice o sustavu zaštite, omogućava razvoj zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla, budući da svojim jednoobraznim pristupom osigurava pošteno tržišno natjecanje između proizvođača proizvoda koji nose takve oznake, i povećava povjerenje potrošača u te proizvode.

(7) Predviđena pravila se moraju primjenjivati ne utječući na postojeće zakonodavstvo Zajednice o vinima i žestokim pićima.

(8) Područje primjene ove Uredbe trebalo bi biti ograničeno na određene poljoprivredne i prehrambene proizvode kod kojih postoji povezanost između njihovih osobina i njihovog zemljopisnog podrijetla. Međutim, to se područje može proširiti tako da obuhvaća i druge poljoprivredne i prehrambene proizvode.

(9) S obzirom na postojeću praksu, treba definirati dva različita tipa zemljopisnih opisa, to jest, zaštićene zemljopisne oznake i zaštićene oznake podrijetla.

(10) Poljoprivredni ili prehrambeni proizvod koji nosi ovakav opis mora zadovoljavati određene uvjete navedene u specifikaciji.

(11) Da bi mogle biti zaštićene u državama članicama, zemljopisne oznake i oznake podrijetla moraju se registrirati na razini Zajednice. Upis u registar bi također trebao pružati informacije gospodarskim subjektima uključenim u trgovinu i potrošačima. Da bi se osiguralo da nazivi registrirani u Zajednici zadovoljavaju uvjete propisane ovom Uredbom, zahtjeve moraju pregledati nadležna tijela dotične države članice, poštujući minimalne zajedničke odredbe koje uključuju nacionalni postupak ulaganja prigovora. Nakon toga, u postupak proučavanja zahtjeva trebala bi se uključiti Komisija, kako bi se osiguralo da zahtjevi zadovoljavaju uvjete predviđene ovom Uredbom i da je pristup jednoobrazan u svim državama članicama.

(12) Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnoga vlasništva (Sporazum TRIPS iz 1994., koji se nalazi u Prilogu 1C Sporazuma o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije) sadrži detaljne odredbe o raspoloživosti, pribavljanju, rasponu, održavanju i provođenju prava intelektualnog vlasništva.

(13) Zaštita na temelju registracije, koju omogućava ova Uredba, mora biti dostupna i za zemljopisne oznake trećih zemalja, kada su te oznake zaštićene u njihovoj zemlji podrijetla.

(14) Postupak registracije bi morao svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja ima legitiman interes u državi članici ili trećoj zemlji omogućiti korištenje prava ulaganja svojih prigovora.

(15) Morali bi postojati postupci koji omogućavaju da se na zahtjev skupina koje imaju legitiman interes specifikacije nakon registracije izmijene i dopune radi tehnološkog napretka, te da se zemljopisna oznaka ili oznaka podrijetla za poljoprivredni ili prehrambeni proizvod poništi, posebno ako takav proizvod više nije u skladu sa specifikacijom na temelju koje je dobio zemljopisnu oznaku ili oznaku podrijetla.

(16) Oznake podrijetla i zemljopisne oznake koje su zaštićene na području Zajednice moraju podlijegati sustavu nadzora koji se sastoji od službenih kontrola u skladu s Uredbom (EZ-a) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi verifikacije poštovanja zakona o stočnoj hrani i prehrambenim proizvodima, te propisa o zdravlju i zaštiti životinja³, uključujući sustav kontrola kojima se osigurava sukladnost poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda s odgovarajućim specifikacijama.

(17) Državama članicama bi moralo biti dopušteno da zaračunavaju naknadu, kako bi pokrile nastale troškove.

(18) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe treba usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. kojom je predviđen postupak korištenja provedbenih ovlasti koje su prenesene na Komisiju⁴.

³ Sl. gl. L 165, 30.4.2004., str. 1. Ispravljena verzija u SL L 191, 28.5.2004., str. 1.

⁴ Sl. gl. L 184, 17.7.1999., str. 23.

(19) Nazivi koji su na dan stupanja ove Uredbe na snagu već registrirani u skladu s Uredbom vijeća (EEZ-a) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla za poljoprivredne i prehrambene proizvode⁵, morali bi ostati zaštićeni u skladu s ovom Uredbom i trebalo bi ih se automatski uključiti u registar. Trebalo bi također omogućiti prijelazne mjere koje bi se primjenjivale na zahtjeve za registraciju koje Komisija primi prije stupanja ove Uredbe na snagu.

(20) Zbog jasnoće i transparentnosti, Uredbu (EEZ-a) br. 2081/92 treba ukinuti i zamijeniti ovom Uredbom,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Područje primjene

1. Ovom se Uredbom propisuju pravila o zaštiti oznaka podrijetla i zemljopisnih oznaka za poljoprivredne proizvode namijenjene za ljudsku prehranu, koji su navedeni u Aneksu I. Ugovora, te za prehrambene proizvode navedene u Aneksu II. ove Uredbe i poljoprivredne proizvode navedene u Aneksu II. ove Uredbe.

Ona se, međutim, ne primjenjuje na proizvode vinarskog sektora, osim na vinski ocat, niti na žestoka pića. Ovim se stavkom ne dovodi u pitanje primjena Uredbe Vijeća (EZ-a) br. 1493/1999 od 17. svibnja 1999. o zajedničkoj organizaciji tržišta vina⁶.

Aneksi I. i II. ove Uredbe mogu se izmijeniti i dopuniti u skladu s postupkom navedenim u članku 15. stavku 2.

2. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje druge specifične odredbe Zajednice.

3. Na oznake podrijetla i zemljopisne oznake na koje se odnosi ova Uredba ne primjenjuje se Direktiva 98/34/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. kojom se utvrđuje postupak osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila za usluge informatičkog društva⁷.

Članak 2.

Oznaka podrijetla i zemljopisna oznaka

1. U smislu ove Uredbe:

(a) «oznaka podrijetla» je naziv regije, specifičnog mjesta ili, u iznimnim slučajevima, države, koji se koristi da bi se opisao poljoprivredni ili prehrambeni proizvod:

- s podrijetlom iz te regije, specifičnog mjesta ili države,

- čije su osobine i kvaliteta suštinski ili isključivo posljedica određenog zemljopisnog okoliša s njegovim svojstvenim prirodnim i ljudskim čimbenicima, i

- čija se proizvodnja, prerada ili priprema izvodi na definiranom zemljopisnom području;

(b) «zemljopisna oznaka» je naziv regije, specifičnog mjesta ili, u iznimnim slučajevima, države, koji se koristi da bi se opisao poljoprivredni ili prehrambeni proizvod:

- s podrijetlom iz te regije, specifičnog mjesta ili države,

⁵ Sl. gl. L 179, 14.7.1999., str. 1. Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ-a) br. 806/2003 (SL L 122, 16.5.2003., str. 1.).

⁶ Sl. gl. L 179, 14.7.1999., str. 1.

⁷ Sl. gl. L 204, 21.7.1998., str. 37.

- koji ima specifičnu kvalitetu, ugled ili druge osobine koje se mogu pripisati tom zemljopisnom podrijetlu, i

- čija se proizvodnja i/ili prerada i/ili priprema izvodi na definiranom zemljopisnom području.

2. Tradicionalni zemljopisni ili nezemljopisni nazivi koji označavaju poljoprivredni ili prehrambeni proizvod koji ispunjava uvjete navedene u stavku 1., također se mogu uzeti u obzir kao oznake podrijetla ili zemljopisne oznake.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točku (a), neke se zemljopisne oznake moraju tretirati kao oznake podrijetla, kada sirovine za te proizvode dolaze iz zemljopisnog područja koje je veće ili je različito od područja prerade, uz uvjet:

- (a) da je definirano područje proizvodnje sirovina;
- (b) da postoje posebni uvjeti za proizvodnju sirovina; i
- (c) da postoje postupci inspekcije koji osiguravaju pridržavanje uvjeta navedenih u točki (b).

Oznake o kojima se radi, morale su prije 1. svibnja 2004. biti priznate kao oznake podrijetla u zemlji podrijetla.

Članak 3.

Generičnost, kolizija s nazivima biljnih sorti i životinjskih pasmina, homonimi i trgovinski žigovi

1. Nazivi koji su postali generički, ne mogu se registrirati.

U smislu ove Uredbe, «naziv koji je postao generički» označava naziv poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda, koji je unatoč povezanosti s mjestom ili regijom u kojoj je poljoprivredni ili prehrambeni proizvod prvobitno proizveden ili stavljen na tržište, postao općenitim nazivom nekog poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda u Zajednici.

Da bi se utvrdilo je li neki naziv postao generički ili ne, moraju se uzeti u obzir svi čimbenici, a posebno:

- (a) postojeća situacija u državama članicama i u područjima potrošnje;
- (b) odgovarajuće nacionalno zakonodavstvo ili zakonodavstvo Zajednice.

2. Naziv se ne može registrirati kao oznaka podrijetla ili zemljopisna oznaka kada je u koliziji s nazivom neke biljne sorte ili životinjske pasmine, što bi potrošača moglo dovesti u zabludu glede istinskog podrijetla proizvoda.

3. Naziv koji je u cijelosti ili djelomično homonim naziva koji je već registriran u skladu s ovom Uredbom, registrirat će se uz odgovarajuće poštivanje lokalne i tradicionalne upotrebe te stvarnog rizika od konfuzije. Posebno:

- (a) neće se registrirati naziv koji je homonim i koji pogrešno navodi potrošača na vjerovanje da proizvodi dolaze iz nekog drugog područja, čak i ako je takav naziv točan u odnosu na stvarno područje, regiju ili mjesto podrijetla dotičnih poljoprivrednih ili prehrambenih proizvoda;
- (b) kada se upotrebljavaju registrirani nazivi koji su homonimi, mora se paziti da u praksi postoji dostatna razlika između homonima koji se registrira kasnije i naziva koji je već upisan u registar, pazeći pritom na potrebu da se prema proizvođačima postupa na nepristran i pravedan način i da se potrošače ne dovede u zabludu.

4. Oznaka podrijetla ili zemljopisna oznaka se ne registrira, ako takva registracija zbog ugleda, opće poznatosti i trajanja upotrebe robnog žiga, može dovesti potrošača u zabludu glede istinskog identiteta proizvoda.

Članak 4.

Specifikacija proizvoda

1. Da bi mogao dobiti zaštićenu oznaku podrijetla (PDO) ili zaštićenu zemljopisnu oznaku (PGI), poljoprivredni ili prehrambeni proizvod mora biti u skladu sa specifikacijom proizvoda.

2. Specifikacija proizvoda uključuje najmanje:

- (a) naziv poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda koji sadrži oznaku podrijetla ili zemljopisnu oznaku;
- (b) opis poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda uključujući, ako je prikladno, sirovine, te glavna fizikalna, kemijska, mikrobiološka i organoleptična svojstva poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda;
- (c) definiciju zemljopisnog područja, i ako je prikladno, podatke koji pokazuju sukladnost sa zahtjevima iz članka 2. stavka 3.;
- (d) dokaz da poljoprivredni ili prehrambeni proizvod potječe iz definiranog zemljopisnog područja iz članka 2. stavka 1. točke (a) ili (b), ovisno o slučaju;
- (e) opis metode dobivanja poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda i, ako je prikladno, autentične i nepromjenljive lokalne metode kao i podatke o pakiranju ukoliko skupina u smislu članka 5. stavka 1. koja podnosi zahtjev tako odluči i da razloge zbog kojih se pakiranje mora obaviti na definiranom zemljopisnom području kako bi se sačuvala kvaliteta ili osigurala izvornost ili kontrola;
- (f) podatke koji iskazuju sljedeće:
 - (i) povezanost između kvalitete ili osobina poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda i zemljopisnog okoliša iz članka 2. stavka 1. točke (a), ili
 - (ii) povezanost između specifične kvalitete, reputacije ili neke druge osobine poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda i zemljopisnog podrijetla iz članka 2. stavka 1. točke (b);
- (g) naziv i adresu nadležnih tijela koja provjeravaju sukladnost s odredbama specifikacije i njihove specifične zadaće;
- (h) bilo koja specifična pravila označavanja za taj poljoprivredni ili prehrambeni proizvod;
- (i) sve zahtjeve propisane odredbama Zajednice ili nacionalnim odredbama.

Članak 5.

Zahtjev za registraciju

1. Zahtjev za registraciju ima pravo podnijeti samo skupina.

U smislu ove Uredbe «skupina» označava bilo kakvu udругu proizvođača ili prerađivača koji se bave istim poljoprivrednim ili prehrambenim proizvodom, bez obzira na njezin pravni oblik ili sastav. U skupini mogu sudjelovati i druge zainteresirane strane. U skladu s detaljnim pravilima navedenim u članku 16. točki (c), skupinom se može smatrati fizička ili pravna osoba.

Kada naziv označava prekogranično zemljopisno područje ili kada je tradicionalni naziv povezan s prekograničnim zemljopisnim područjem, više skupina može podnijeti zajednički zahtjev u skladu s detaljnim pravilima navedenim u članku 16. točki (d).

2. Skupina može uložiti zahtjev za registraciju samo za poljoprivredne ili prehrambene proizvode koje ona proizvodi ili pribavlja.

3. Zahtjev za registraciju uključuje najmanje:

- (a) naziv i adresu skupine koja podnosi zahtjev;
- (b) specifikaciju navedenu u članku 4.;
- (c) jedinstveni dokument koji sadrži sljedeće:
 - (i) glavne točke specifikacije: naziv i opis proizvoda, uključujući, gdje je to prikladno, specifična pravila koja se odnose na pakiranje i označavanje, te sažetu definiciju zemljopisnog područja,
 - (ii) opis povezanosti između proizvoda i zemljopisnog okoliša ili zemljopisnog podrijetla kako je to navedeno u članku 2. stavku 1. točki (a) ili (b) ovisno o slučaju, uključujući, tamo gdje je to prikladno, specifične elemente opisa proizvoda ili metode proizvodnje koji opravdavaju ovu povezanost.

4. Kada se zahtjev za registraciju odnosi na zemljopisno područje određene države članice, zahtjev se podnosi toj državi članici.

Država članica na odgovarajući način pomno proučava svaki zahtjev, kako bi provjerila je li on opravdan i zadovoljava li uvjete propisane ovom Uredbom.

5. Kao dio pomnog postupka navedenog u drugom podstavku stavka 4. država članica otvara nacionalni postupak ulaganja prigovora, osiguravajući odgovarajuće objavljivanje zahtjeva i određujući razuman rok u kojem svaka fizička ili pravna osoba koja ima legitiman interes i koja ima nastan ili boravište na njezinom području može uložiti prigovor na taj zahtjev.

Država članica razmatra prihvatljivost primljenih prigovora u odnosu na kriterije navedene u prvom podstavku članka 7. stavka 3.

Ako država članica smatra da su zahtjevi iz ove Uredbe zadovoljeni, ona donosi pozitivnu odluku i prosljeđuje Komisiji dokumente navedene u stavku 7. za donošenje konačne odluke. Ako tome nije tako, država članica odbija zahtjev.

Država članica osigurava objavljivanje svoje pozitivne odluke, te osigurava da fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom imaju na raspolaganju načine za ulaganje žalbe.

Država članica osigurava objavljivanje one verzije specifikacije na temelju koje je doneseno pozitivno rješenje, te osigurava elektronički pristup toj specifikaciji.

6. Država članica može samo na prijelaznoj osnovi odobriti zaštitu imena u skladu s ovom Uredbom, i po potrebi odrediti razdoblje prilagodbe koje stupa na snagu od datuma podnošenja zahtjeva Komisiji.

Razdoblje prilagodbe iz prvog podstavka se može odobriti samo pod uvjetom da su poduzeća o kojima se radi zakonito kontinuirano trgovala dotičnim proizvodima upotrebom tih naziva tijekom najmanje pet posljednjih godina, i da su to navela u nacionalnom postupku za ulaganje prigovora iz prvog podstavka stavka 5.

Ovakva privremena nacionalna zaštita prestaje s danom izdavanja odluke o registraciji u skladu s ovom Uredbom.

Za posljedice ovakve prijelazne nacionalne zaštite, kada naziv nije registriran u skladu s ovom Uredbom, odgovorna je isključivo dotična država članica.

Mjere koje poduzima država članica u skladu s prvim podstavkom imaju učinke samo na nacionalnoj razini, a ne utječu na trgovinu unutar Zajednice niti na međunarodnu trgovinu.

7. U slučaju pozitivne odluke, kako je navedeno u trećem podstavku stavka 5., država članica dostavlja Komisiji sljedeće:

- (a) naziv i adresu skupine koja je podnositelj zahtjeva;
- (b) jedinstveni dokument iz stavka 3. točke (c);
- (c) izjavu države članice da ona smatra da zahtjev koji je podnijela skupina i za koji se može donijeti pozitivna odluka zadovoljava uvjete propisane ovom Uredbom i odredbe usvojene za njezinu provedbu;
- (d) uputu na objavljivanje specifikacije, o kojoj se govori u petom podstavku stavka 5.

8. Države članice će donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili sa stavicima 4. do 7. najkasnije do 31. ožujka 2007.

9. Kada se zahtjev za registraciju odnosi na zemljopisno područje smješteno u trećoj zemlji, on mora sadržavati elemente predviđene u stavku 3. kao i dokaz da je naziv o kojem se radi zaštićen u državi podrijetla.

Zahtjev se šalje Komisiji ili izravno ili putem nadležnih tijela te treće zemlje.

10. Dokumenti navedeni u ovom članku koji se šalju Komisiji moraju biti napisani na jednom od službenih jezika institucija Europske unije, ili moraju biti praćeni ovjerenim prijevodom na jedan od tih jezika.

Članak 6.

Postupak Komisije

1. Komisija na odgovarajući način pomno ispituje zahtjev primljen u skladu s člankom 5., kako bi provjerila je li on opravdan i zadovoljava li uvjete propisane ovom Uredbom. Ovo ispitivanje ne smije trajati duže od 12 mjeseci.

Komisija svaki mjesec objavljuje popis naziva za čiju registraciju su joj predani zahtjevi, kao i datume njihovog podnošenja Komisiji.

2. Kada na temelju pomnog ispitivanja provedenog u skladu s prvim podstavkom stavka 1. Komisija smatra da su zadovoljeni uvjeti predviđeni ovom Uredbom, ona u Službenom glasniku Europske unije objavljuje jedinstveni dokument i informacije o objavi specifikacije iz petog podstavka članka 5. stavka 5.

Kada tome nije tako, Komisija odlučuje da odbije zahtjev, pridržavajući se postupka navedenog u članku 15. stavku 2.

Članak 7.

Prigovor/odluka o registraciji

1. Svaka država članica ili treća zemlja može u roku od šest mjeseci od dana objave u Službenom glasniku Europske unije iz prvog podstavka članka 6. stavka 2., uložiti prigovor na predloženu registraciju, dostavivši Komisiji odgovarajuće utemeljenu izjavu.

2. Svaka fizička ili pravna osoba koja ima legitiman interes i koja ima nastan ili boravište u nekoj drugoj državi članici osim one koja je uložila zahtjev za registraciju ili u nekoj trećoj zemlji, može također uložiti prigovor na predloženu registraciju, dostavivši odgovarajuće utemeljenu izjavu.

Ako se radi o fizičkoj ili pravnoj osobi s nastanom ili prebivalištem u državi članici, ova se izjava podnosi u toj državi članici u vremenskom roku dozvoljenom za prigovore u skladu sa stavkom 1.

Ako se radi o fizičkoj ili pravnoj osobi s nastanom ili prebivalištem u trećoj zemlji, ova se izjava podnosi Komisiji bilo izravno ili putem nadležnih tijela te treće zemlje u vremenskom roku navedenom u stavku 1.

3. Iskazi prigovora su prihvatljivi samo ako ih Komisija primi unutar roka navedenog u stavku 1., i ako:

- (a) pokažu nesukladnost s uvjetima navedenim u članku 2.; ili
- (b) pokažu da bi registriranje tog naziva bilo u suprotnosti sa stavcima 2., 3. i 4. članka 3.; ili
- (c) pokažu da bi registriranje predloženog naziva ugrozilo opstojnost posve ili djelomično identičnog naziva ili robnog žiga, ili opstojnost proizvoda koji je već bio zakonito na tržištu najmanje tijekom pet godina prije datuma objave iz članka 6. stavka 2.; ili
- (d) daju podatke iz kojih se može zaključiti da je naziv za koji je zatražena registracija generički, u smislu članka 3. stavka 1.

Komisija provjerava prihvatljivost prigovora.

Kriteriji navedeni u točkama (b), (c) i (d) prvog podstavka ocjenjuju se u odnosu na područje Zajednice, što se u slučaju prava intelektualnog vlasništva odnosi samo na područje ili područja u kojima su navedena prava zaštićena.

4. Ukoliko Komisija ne primi niti jedan prihvatljivi prigovor u skladu sa stavkom 3., ona registrira naziv.

Registracija se objavljuje u Službenom glasniku Europske unije.

5. Ukoliko je prigovor prihvatljiv u skladu sa stavkom 3., Komisija poziva zainteresirane strane da se uključe u odgovarajuće konzultacije.

Ukoliko zainteresirane strane postignu sporazum u roku od šest mjeseci, one obavještavaju Komisiju o svim čimbenicima koji su omogućili postizanje tog sporazuma, uključujući mišljenja podnositelja zahtjeva i podnositelja prigovora.

Ukoliko detalji objavljeni u skladu s člankom 6. stavkom 2. nisu bili izmijenjeni i dopunjeni, ili su bili izmijenjeni i dopunjeni na neznatan način koji je definiran u skladu s člankom 16. stavkom (h), Komisija postupa u skladu sa stavkom 4. ovog članka. Ako tome nije tako, Komisija ponavlja postupak naveden u članku 6. stavku 1.

Ako se ne postigne sporazum, Komisija donosi odluku u skladu s postupkom navedenim u članku 15. stavku 2., uzimajući u obzir poštenu i tradicionalnu upotrebu i stvarnu vjerojatnost zabune.

Odluka se objavljuje u Službenom glasniku Europske unije.

6. Komisija ažurira registar zaštićenih oznaka podrijetla i zaštićenih zemljopisnih oznaka.

7. Dokumenti navedeni u ovom članku koji se šalju Komisiji moraju biti napisani na službenom jeziku institucija Europske unije, ili moraju biti praćeni ovjerenim prijevodom na jedan od tih jezika.

Članak 8.

Nazivi, oznake i simboli

1. Naziv koji je registriran u skladu s ovom Uredbom može upotrebljavati svaki gospodarski subjekt koji trguje poljoprivrednim i prehrambenim proizvodima sukladnim odgovarajućoj specifikaciji.

2. U slučaju poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koji potječu iz Zajednice i nalaze se na tržištu pod nazivom registriranim u skladu s ovom Uredbom, na njihovoj se etiketi nalazi «zaštićena oznaka podrijetla» i «zaštićena zemljopisna oznaka» ili s njima povezani simboli Zajednice.

3. U slučaju poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koji potječu iz trećih zemalja i nalaze se na tržištu pod nazivom registriranim u skladu s ovom Uredbom, na njihovoj se etiketi također mogu nalaziti oznake iz stavka 2. i s njima povezani simboli Zajednice.

Članak 9.

Odobrenje promjena specifikacije

1. Skupina koja ispunjava uvjete iz članka 5. stavaka 1. i 2. i koja ima zakonit interes može zatražiti odobrenje za izmjenu i dopunu specifikacije, posebno da bi se uvažila dostignuća na području znanosti i tehnologije, ili da bi se redefiniralo zemljopisno područje iz članka 4. stavka 2. točke (c).

U ovim se zahtjevima moraju opisati zatražene izmjene i dopune i dati razlozi za njih.

2. Kada izmjene i dopune uključuju jednu ili više izmjena i dopuna jedinstvenog dokumenta, podnošenje zahtjeva za izmjenu i dopunu podliježe postupku navedenom u člancima 5., 6. i 7.

Međutim, ukoliko su predložene izmjene i dopune manje, Komisija odlučuje o odobrenju zahtjeva bez primjene postupka iz članka 6. stavka 2. i članka 7., a u slučaju odobrenja Komisija objavljuje podatke iz članka 6. stavka 2.

3. Kada izmjene i dopune ne uključuju nikakve promjene jedinstvenog dokumenta, primjenjuju se sljedeća pravila:

(i) kada se zemljopisno područje nalazi u jednoj od država članica, ta država članica izjašnjava svoje stajalište o odobrenju izmjene i dopune, i ako je ono pozitivno, objavljuje izmijenjenu i dopunjenu specifikaciju i obavještava Komisiju o odobrenim izmjenama i dopunama i razlozima za njih;

(ii) kada se zemljopisno područje nalazi u trećoj zemlji, Komisija odlučuje o odobravanju predloženih izmjena i dopuna.

4. Kada se izmjena i dopuna odnosi na privremenu promjenu specifikacije zbog obveznih sanitarnih ili fitosanitarnih mjera koje su uvela nadležna javna tijela, primjenjuje se postupak iz stavka 3.

Članak 10.

Službeni nadzor

1. Države članice imenuju nadležno tijelo ili nadležna tijela odgovorna za nadzor glede obveza utvrđenih ovom Uredbom u skladu s Uredbom (EZ-a) br. 882/2004.

2. Države članice osiguravaju da svaki poslovni subjekt koji djeluje u skladu s ovom Uredbom potpada pod sustav službenog nadzora.

3. Komisija objavljuje nazive i adrese nadležnih tijela iz stavka 1. ili iz članka 11. i povremeno ih ažurira.

Članak 11.

Provjera sukladnosti sa specifikacijama

1. Što se tiče zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla koje se odnose na zemljopisno područje unutar Zajednice, provjeru sukladnosti sa specifikacijama prije stavljanja proizvoda na tržište osigurava:

– jedno ili više nadležnih tijela navedenih u članku 10., i/ili

- jedno ili više nadzornih tijela u smislu članka 2. Uredbe (EZ-a) br. 882/2004 koja rade kao tijela za certificiranje proizvoda.

Troškove ovakve provjere sukladnosti sa specifikacijama pokrivaju gospodarski subjekti koji su podvrgnuti tim provjerama.

2. Što se tiče zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla koje se odnose na zemljopisno područje u nekoj trećoj zemlji, provjeru sukladnosti sa specifikacijama prije stavljanja proizvoda na tržište osigurava:

- jedno ili više javnih nadležnih tijela koje imenuje treća zemlja, i/ili
- jedno ili više tijela za certificiranje proizvoda.

3. Tijela za certificiranje proizvoda navedena u stavcima 1. i 2. moraju biti sukladna, i od 1. svibnja 2010. akreditirana u skladu s Europskim standardom EN 45011 ili Vodičem ISO/IEC 65 (Općeniti zahtjevi za tijela koja upravljaju sustavom certificiranja proizvoda).

4. Kada nadležna tijela navedena u stavcima 1. i 2. odluče provjeriti sukladnost specifikacijama, ona moraju ponuditi odgovarajuća jamstva objektivnosti i nepristranosti, te imati na raspolaganju kvalificirane kadrove i resurse potrebne za obavljanje njihovih funkcija.

Članak 12.

Poništenje

1. Kada Komisija u skladu s detaljnim pravilima navedenim u članku 16. točki (k) zauzme stajalište da više nije osigurana sukladnost s uvjetima specifikacije za poljoprivredni ili prehrambeni proizvod koji nosi zaštićeni naziv, ona započinje postupak iz članka 15. stavka 2. za poništenje registracije, što se objavljuje u Službenom glasniku Europske unije.

2. Svaka fizička ili pravna osoba sa zakonitim interesom, može zatražiti poništenje registracije uz predočenje razloga za takav zahtjev.

Postupak iz članka 5., 6. i 7. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 13.

Zaštita

Registrirani nazivi su zaštićeni od:

- (a) bilo kakve izravne ili neizravne komercijalne upotrebe registriranog naziva za proizvode koji nisu obuhvaćeni registracijom, ukoliko su ti proizvodi usporedivi s proizvodima registriranim pod tim nazivom, ili ukoliko se upotrebom tog naziva iskorištava ugled zaštićenog naziva;
- (b) bilo kakve zloupotrebe, oponašanja ili podsjećanja, čak i ako je označeno istinsko podrijetlo proizvoda, ili ako je naziv proizvoda preveden, ili ako mu je dodan izraz poput «stil», «tip», «metoda», «kako se proizvodi u», «imitacija» ili slično;
- (c) bilo kakve druge lažne oznake ili oznake koje dovode u zabludu glede izvora, podrijetla, prirode ili bitnih osobina proizvoda na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenim materijalima ili dokumentima koji se odnose na dotični proizvod, te od pakiranja proizvoda u ambalažu koja stvara pogrešnu predodžbu o njegovom podrijetlu;
- (d) bilo kakve druge prakse koja može potrošača dovesti u zabludu glede istinskog podrijetla proizvoda.

Kada registrirani naziv sadrži u sebi ime poljoprivrednog ili prehrambenog proizvoda koje se smatra generičkim, upotreba tog generičkog imena za odgovarajući poljoprivredni ili prehrambeni proizvod neće se smatrati suprotnom točkama (a) ili (b) prvog podstavka.

2. Zaštićeni nazivi ne mogu postati generički.

3. U slučaju naziva za koje je zatražena registracija u skladu s člankom 5., može se u skladu s člankom 7. stavkom 2. predvidjeti prijelazno razdoblje ne duže od pet godina, samo ako je prigovor ocijenjen prihvatljivim na temelju pretpostavke da bi registracija predloženog naziva mogla ugroziti opstojnost cjelokupno ili djelomično identičnog naziva, ili opstojnost proizvoda koji su u velikoj mjeri bili prisutni na tržištu tijekom posljednjih pet godina koje prethode datumu objave iz članka 6. stavka 2.

Prijelazno se razdoblje također može predvidjeti za poduzeća s nastanom u državi članici ili u trećoj zemlji u kojoj se nalazi zemljopisno područje, uz uvjet da su ta poduzeća zakonito trgovala tim proizvodima i neprekidno upotrebljavala te nazive tijekom posljednjih pet godina koje prethode datumu objave iz članka 6. stavka 2. i da su to navela u okviru nacionalnog postupka za ulaganje prigovora navedenog u prvom i drugom podstavku članka 5. stavka 5. ili u okviru postupka ulaganja prigovora na razini Zajednice navedenog u članku 7. stavku 2. Prijelazno razdoblje navedeno u ovom podstavku i razdoblje za prilagodbu navedeno u članku 5. stavku 6. zajedno ne smiju trajati duže od pet godina. Ukoliko razdoblje prilagodbe iz članka 5. stavka 6. traje duže od pet godina, ne odobrava se prijelazno razdoblje.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 14., Komisija može odlučiti da u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 2. odobri istovremenu upotrebu registriranog naziva i neregistriranog naziva koji označavaju mjesto u državi članici ili u trećoj državi kada je taj naziv identičan s registriranim nazivom, ukoliko su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) identičan neregistrirani naziv se zakonito i pravično neprekidno koristio tijekom najmanje 25 godina prije 24. srpnja 1993.;
- (b) pokazalo se da svrha njegove upotrebe ni u jednom trenutku nije bila da se poluči korist iz ugleda registriranog naziva, te da potrošači nisu bili niti su mogli biti dovedeni u zabludu glede istinskog podrijetla proizvoda;
- (c) na probleme nastale zbog jednakih naziva upozorilo se prije registriranja naziva.

Registrirani naziv i identičan neregistrirani naziv mogu koezistirati tijekom razdoblja koje može trajati najviše 15 godina, nakon čega se neregistrirani naziv prestaje upotrebljavati.

Upotreba neregistriranog zemljopisnog naziva odobrava se samo ako je država podrijetla jasno i vidljivo označena na etiketi.

Članak 14.

Odnos između robnih žigova, oznaka podrijetla i zemljopisnih oznaka

1. Kada su oznaka podrijetla i zemljopisna oznaka registrirane u skladu s ovom Uredbom, zahtjev za registraciju robnog žiga koji odgovara jednoj od situacija navedenih u članku 13. i koji se odnosi na istu klasu proizvoda odbija se, ako je zahtjev za registraciju robnog žiga predan nakon datuma podnošenja zahtjeva za registraciju Komisiji.

Robni žigovi koji su registrirani u suprotnosti s prvim stavkom, smatraju se nevažećim.

2. Poštujući pravo Zajednice, robni žig čija upotreba odgovara jednoj od situacija navedenih u članku 13., za koji je unutar područja Zajednice, prije datuma zaštite oznake podrijetla ili zemljopisne oznake u državi podrijetla ili prije 1. siječnja 1996., u dobroj namjeri zatražena registracija ili je registriran, ili je uspostavljen upotrebom ukoliko to dopušta odgovarajuće zakonodavstvo, može se nastaviti koristiti bez obzira na registraciju oznake podrijetla ili zemljopisne oznake, pod uvjetom da ne postoje nikakve osnove za njegovo proglašavanje nevažećim ili za njegov opoziv, kako je to navedeno u Prvoj direktivi Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na žigove⁸ ili u Uredbi Vijeća (EZ-a) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice⁹.

Članak 15.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za zaštićene zemljopisne oznake i zaštićene oznake podrijetla.

2. Kod pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Rok iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ postavlja se na tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoja vlastita pravila postupka.

Članak 16.

Provedbena pravila

U skladu s postupkom iz članka 15. stavka 2. usvajaju se detaljna pravila za provedbu ove Uredbe. Ta pravila uključuju:

- (a) popis sirovina iz članka 2. stavka 3.;
- (b) podatke koji se moraju nalaziti u specifikaciji proizvoda iz članka 4. stavka 2.;
- (c) uvjete pod kojima se fizička ili pravna osoba može smatrati skupinom;
- (d) pravila za podnošenje zahtjeva za registraciju naziva koji označava prekogranično zemljopisno područje, kako je navedeno u trećem podstavku članka 5. stavka 1.;
- (e) pravila glede sadržaja i načina na koji se Komisiji prenose dokumenti iz članka 5. stavaka 7. i 9.;
- (f) primjedbe iz članka 7., uključujući pravila za odgovarajuće konzultacije između zainteresiranih strana;
- (g) oznake i simbole iz članka 8.;
- (h) definiciju manje izmjene i dopune o kojoj se govori u drugom podstavku članka 7. stavka 5. I u članku 9. stavku 2., vodeći računa o tome da se takve manje izmjene i dopune ne mogu odnositi na bitne osobine i ne mogu mijenjati povezanost;
- (i) registar oznaka podrijetla i zemljopisnih oznaka iz članka 7. stavka 6.;
- (j) uvjete za provjeru sukladnosti sa specifikacijama proizvoda;
- (k) uvjete za poništenje registracije.

⁸ Sl. gl. L 40, 11.2.1989., str. 1.

⁹ Sl. gl. L 11, 14.1.1994., str. 1.

Članak 17.

Prijelazne odredbe

1. Nazivi koji su na datum stupanja na snagu ove Uredbe navedeni u Prilogu Uredbe Komisije (EZ-a) br. 1107/96¹⁰ i oni koji su navedeni u Prilogu Uredbe Komisije (EZ-a) br. 2400/96¹¹, automatski se upisuju u registar iz članka 7. stavka 6. ove Uredbe. Odgovarajuće specifikacije se smatraju specifikacijama iz članka 4. stavka 1. Nastavljaju se primjenjivati bilo kakve specifične prijelazne odredbe povezane s ovakvim registracijama.

2. Što se tiče već predanih zahtjeva, izjava i prigovora koje je Komisija primila prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe:

- (a) na njih se, ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 3., ne primjenjuju postupci iz članka 5.;
- (b) sažetak specifikacije izrađene u skladu s Uredbom Komisije (EZ-a) br. 383/2004¹² zamijenit će jedinstveni dokument iz članka 5. stavka 3. točke (c).

3. Komisija može, ako je to potrebno, donijeti druge prijelazne odredbe u skladu s postupkom iz članka 15. stavka 2.

Članak 18.

Pristojbe

Države članice mogu zaračunati pristojbe da bi pokrile svoje troškove, uključujući one koji su nastali u vezi s pomnim ispitivanjem zahtjeva za registraciju, s ulaganjem prigovora, s ulaganjem zahtjeva za izmjene i dopune, te s ulaganjem zahtjeva za poništenje u skladu s ovom Uredbom.

Članak 19.

Ukidanje

Ovim se ukida Uredba (EEZ-a) br. 2081/92.

Pozivanja na ukinutu Uredbu preinačuju se tako kao da se odnose na ovu Uredbu, u skladu s korelacijskom tablicom u Aneksu III.

Članak 20.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu na dan njezine objave u Službenom glasniku Europske unije.

¹⁰ Uredba Komisije (EZ-a) br. 1107/96 od 12. lipnja 1996. o registraciji zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla u skladu s postupkom utvrđenim člankom 17. Uredbe Vijeća (EEZ-a) br. 2081/92 (Sl. gl. L 148, 21.6.1996., str. 1.). Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ-a) br. 704/2005 (Sl. gl. L 118, 5.5.2005., str. 14.).

¹¹ Uredba Komisije (EZ-a) br. 2400/96 od 17. prosinca 1996. o uvrštavanju određenih naziva u 'Registar zaštićenih oznaka podrijetla i zaštićenih zemljopisnih oznaka', kako je predviđeno u Uredbi Vijeća (EEZ-a) br. 2081/92 o zaštiti zemljopisnih oznaka i oznaka podrijetla za poljoprivredne i prehrambene proizvode (Sl. gl. L 327, 18.12.1996., str. 11.) Uredba kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ-a) br. 417/2006 (Sl. gl. L 72, 11.3.2006., str. 8.).

¹² Uredba Komisije (EZ-a) br. 383/2004 od 1. ožujka 2004. kojom se određuju detaljna pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EEZ-a) br. 2081/92 u pogledu sažetka glavnih odrednica specifikacija proizvoda (Sl. gl. L 64, 2.3.2004., str. 16.).

Međutim, članak 8. stavak 2. počinje se primjenjivati od 1. svibnja 2009. ne dovodeći u pitanje proizvode koji su prije tog datuma već stavljeni na tržište.

Ova Uredba u cijelosti obvezuje i neposredno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. ožujka 2006.

Za Vijeće:

Predsjednik

J. PRÓLL

ANEKS I.

Prehrambeni proizvodi na koje se odnosi članak 1. stavak 1.

- pivo,
- napici izrađeni od biljnih ekstrakata,
- kruh, pecivo, kolači, slastice i drugi pekarski proizvodi,
- prirodne gume i smole,
- senf,
- tjestenina.

ANEKS II.

Poljoprivredni proizvodi na koje se odnosi članak 1. stavak 1.

- sijeno,
- esencijalna ulja,
- pluto,
- cochineal boja (sirovina životinjskog podrijetla)
- cvijeće i ukrasne biljke,
- vuna,
- pleter,
- trt lan.

ANEKS III.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EEZ-a) br. 2081/92	Ova Uredba
<p>Članak 1. Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2. Članak 2. stavak 3. Članak 2. stavak 4. Članak 2. stavak 5. Članak 2. stavak 6. Članak 2. stavak 7. Prvi, drugi i treći podstavak članka 3. stavka 1. Članak 3. stavak 1., četvrti podstavak Članak 3. stavak 2. Članak 3. stavak 3. Članak 4. Članak 5. stavci 1., 2. i 3. Članak 5. stavak 4. Članak 5. stavak 5., prvi podstavak - Članak 5. stavak 5., drugi podstavak - Članak 5. stavak 5., treći podstavak Članak 5. stavak 5., četvrti i peti podstavak Članak 5. stavak 5., sedmi i osmi podstavak - Članak 5. stavak 6. - Članak 6. stavak 1., prvi podstavak Članak 6. stavak 1., drugi podstavak Članak 6. stavak 1., treći podstavak Članak 6. stavak 2. Članak 6. stavci 3. i 4. Članak 6. stavak 5., prvi podstavak Članak 6. stavak 5., drugi podstavak Članak 6. stavak 6., prvi podstavak Članak 6. stavak 6., drugi podstavak Članak 7. stavak 1. Članak 7. stavak 2. Članak 7. stavak 3. - Članak 7. stavak 4. Članak 7. stavak 5. - - Članak 8. - Članak 9. prvi podstavak</p>	<p>Članak 1. - Članak 2. stavak 1. Članak 2. stavak 2. Članak 2. stavak 3., prvi podstavak - Članak 2. stavak 3., drugi podstavak - Prvi, drugi i treći podstavak članka 3. stavka 1. - Članak 3. stavak 2. - Članak 4. Članak 5. stavci 1., 2. i 3. Članak 5. stavak 4., prvi podstavak Članak 5. stavak 4., drugi podstavak Članak 5. stavak 5. Članak 5. stavak 6., prvi podstavak Članak 5. stavak 6., drugi podstavak Članak 5. stavak 6., treći podstavak Članak 5. stavak 6., četvrti i peti podstavak - Članak 5. stavak 7. Članak 5. stavak 8. Članak 5. stavci 9. i 10. Članak 6. stavak 1., prvi podstavak - Članak 6. stavak 1., drugi podstavak Članak 6. stavak 2., prvi podstavak Članak 7. stavak 4. Članak 6. stavak 2., drugi podstavak - - Članak 3. stavak 3. Članak 7. stavak 1. - Članak 7. stavak 2., prvi podstavak Članak 7. stavak 2., drugi i treći podstavak Članak 7. stavak 3. Članak 7. stavak 5. Članak 7. stavci 6. i 7. Članak 8. stavak 1. Članak 8. stavak 2. Članak 8. stavak 3. Članak 9. stavak 1.</p>